

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ (2014).

Τὴν Κυριακὴν, 31^η Μαρτίου/13^η Ἀπριλίου 2014, Κυριακὴν τῶν Βαΐων, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου συμφώνως πρὸς τὴν τυπικὴν αὐτοῦ Διάταξιν καὶ τὸ Προσκυνηματικὸν Καθεστῶς ἡ μνήμη τῆς θριαμβευτικῆς εἰσόδου τοῦ Κυρίου εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, «ὅτε οἱ παῖδες τῶν Ἑβραίων ἔψαλλον Αὐτῷ τὸ “Ὡσαννά τῷ υἱῷ Δαυὶδ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος” καὶ ὑπεδέχθησαν Αὐτόν μετὰ βαΐων καὶ κλάδων φοινίκων.

Α΄ Ἀφ’ ἐσπέρας

Διὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην ἐτελέσθη ὁ Ἑσπερινὸς τὴν 2αν μ.μ. ὥραν. Ἐν πρώτοις εἰς τὸν Ναὸν τῶν Ἀγιοταφитῶν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἀνεγνώσθη ἡ Θ’ Ὥρα, μεθ’ ἧν ἐγένετο ἡ Κάθοδος εἰς τὸν Πανίερὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως, τῶν κωδῶνων κρουομένων.

Ἄμα τῇ εἰσόδῳ ἐγένετο ἡ Προϋπάντησις τῆς Α.Θ.Μ. εἰς τὴν Ἁγίαν Ἀποκαθήλωσιν, ἡ εὐλογία τῆς εἰσόδου, τὸ θυμίαμα καὶ ἡ προσκύνησις ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων.

Ἦκολούθησεν ἡ προσκύνησις ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου, τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Ἱερέων εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ Ἀγίου Τάφου καὶ τὸν Λίθον τοῦ Ἀγγέλου, ἐν ᾧ ὑπὸ τῶν ἱεροψαλτῶν ἐψάλλετο τὸ «τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν».

Ἐν συνεχείᾳ ἔλαβε χώραν ἡ εἴσοδος εἰς τὸ Καθολικόν, ἡ εὐλογία ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου καὶ ἡ ἄνοδος Αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἡ προσκύνησις τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Συνοδικῶν εἰς τὸν Γολγοθᾶν, ἡ κροῦσις τῶν σημάτων καὶ τὸ θυμίαμα ὑπὸ τῶν Ἱεροδιακόνων ἀνά τὰ Προσκυνήματα.

Τοῦ Ἑσπερινοῦ μετ’ Ἀνοιξανταρίων, Μεγάλης Εἰσόδου καὶ Ἀρτοκλασίας, ψαλλόντων τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου καὶ τοῦ Ἀγιορείτου μοναχοῦ π. Ἰωσήφ, προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ἐν ᾧ οἱ Ἀρχιερεῖς συμπροσηύχοντο ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Βήματος. Ἀκολούθως, τοῦ Ἑσπερινοῦ λήξαντος, ἡ Πατριαρχικὴ Συνοδεία, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἀνῆλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Β΄. Ἡ Βαϊφόρος ἀπὸ Βηθφαγῆς.

Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ Ἑσπερινοῦ, οἱ πλεῖστοι τῶν μετεχόντων αὐτοῦ ἀνῆλθον εἰς Βηθφαγὴν ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἑλαιῶν.

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ηὐλόγησε τὰ βαῖα εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Βαϊοφόρου, τὴν ἰδρυθεῖσαν ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Τιβεριάδος Γρηγορίου καὶ ἀνέθεσεν εἰς τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιον νά ἡγηθῇ τῆς ἱερᾶς πομπῆς τῆς λιτανείας. Ἡ λιτανεὶα αὕτη μιμεῖται τὴν θριαμβευτικὴν Εἴσοδον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, «ὅτε οἱ παῖδες τῶν Ἑβραίων ἔψαλλον Αὐτῷ τὸ ὠσαννά τῷ υἱῷ Δαυὶδ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος».

Ἡ λιτανεὶα ἐξεκίνησεν ἀπὸ τῆς Βηθφαγῆς, διελθοῦσα δέ ἀπὸ τῆς Γεσθημανῆς, ἐν ᾧ

πάντες ἐκράτουν βαΐα καὶ ἔψαλλον τροπάρια τῆς Βαΐοφόρου, κατέληξε πρὸς τὴν Πύλην τῶν Λεόντων ἢ τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, Ἱερὰν Μονὴν τῆς Ἀγίας Ἄννης καὶ ἀπελύθη.

Γ' Τὴν πρωΐαν.

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς, ἐνωρίς τὴν πρωΐαν, τὴν 7.00 π.μ., ἤρξατο ἡ κάθοδος τῆς Πατριαρχικῆς Συνοδείας ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ Κεντρικοῦ Μοναστηρίου διὰ τῆς Χριστιανικῆς ὁδοῦ εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως.

Ἄμα τῇ εἰσόδῳ εἰς τὸν Ναὸν ἐγένετο ἡ εἴσοδος εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα τοῦ Καθολικοῦ διὰ τοῦ Γολγοθᾶ καὶ ἡ προσκύνησις ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου, λόγῳ τοῦ κοινοῦ χρονικῶς ἐορτασμοῦ τοῦ Πάσχα ὑπὸ τῶν ἄλλων δογμάτων μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων καὶ τῆς κατοχῆς τοῦ Ἀγίου Τάφου κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ὑπὸ τῶν Φραγκισκανῶν. Εἰς τὸ Καθολικὸν ὁ Μακαριώτατος ἐνεδύθη μανδύαν καὶ ἀκολούθως ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον, ἔνθα προσῆλθον οἱ ἱερεῖς καὶ «ἔλαβον καιρόν».

«Λαβὼν καιρόν» καὶ ὁ Μακαριώτατος εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ἱερὸν, ἡσπᾶσθη τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ἀκολούθως πάντες ἐνεδύθησαν τὰ Ἀρχιερατικά αὐτῶν ἅμφια καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν χῶρον πρὸ τοῦ «Θμφαλοῦ τῆς Γῆς» καὶ ἤρξατο ἡ θεία Λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Τῆς θείας Λειτουργίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Νίζνου-Νόβγκοροντ καὶ Ἀρζαμάς κ. Γεωργίου, παρεπιδημοῦντος ἐκ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ρωσίας, τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου παρεπιδημοῦντος ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Ἀβήλων κ. Δωροθέου, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου καὶ Λύδδης κ. Δημητρίου, τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Prizren κ. Θεοδοσίου παρεπιδημοῦντος ἐκ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Βιντέμπεκ καὶ Ὁρσάνσκ, ἐπίσης παρεπιδημοῦντος ἐκ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ρωσίας, Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιμανδριτῶν Ἱερομονάχων, τοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Εὐλογίου, τῶν διακόνων Μαρτυρίου καὶ Διονυσίου καὶ Τιμοθέου τῆς Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου καὶ τοῦ Ἀγιορείτου μοναχοῦ π. Ἰωσήφ καὶ μετ' ἀθρόου ἐκκλησιάζματος Ὁρθοδόξων ἐκ Ρωσίας, Ἑλλάδος, Κύπρου, Οὐκρανίας καὶ Ρουμανίας, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Γεωργίου Ζαχαριουδάκη μετὰ τῆς ἐριτίμου συζύγου αὐτοῦ.

Τῆς κατανυκτικῆς καὶ ἐν ταῦτῳ μεγαλοπρεποῦς ταύτης θ. Λειτουργίας τελεσθείσης, ἤρξατο ἡ λιτανεία ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τοῦ Καθολικοῦ διὰ περιφορᾶς τρεῖς πέριξ τοῦ Ἀγίου Κουβουκλίου ἀπὸ τῆς Ἀποκαθηλώσεως ἀνά τὰ Προσκυνήματα καὶ τέλος ἔμπροσθεν τοῦ Ἀγίου Κουβουκλίου, ἔνθα ἀνεγνώσθη ἡ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ καὶ ἀνεπέμφθη δέησις, μεθ' ἧς καὶ ἡ εἴσοδος εἰς τὸ Καθολικόν, ἐν ᾧ οἱ Ἱεροψάλται ἔψαλλον «Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς λιτανείας, ἐν πομπῇ, τῶν κωδῶνων κρουομένων ἡ Πατριαρχικὴ Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τὴν Ἀδελφότητα, τὸν κ. Πρόξενον καὶ πάντας

τούς ἑορταστάς διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ὡς ἔπεται ἐλληνιστί:

«Ὁ συνάναρχος καί συναΐδιος Υἱός καί Λόγος τοῦ Πατρός ἐπὶ πώλου ἀλόγου ἦλθε σήμερον καθεζόμενος, ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ. Ὦν τὰ Χερουβὶμ μετὰ δέους ἀτενίσαι οὐ δύνανται. Παῖδες ἀνευφήμησαν μετὰ βαίων καί κλάδων τὸν αἶνον μυστικῶς ἀναμέλποντες: Ὡσαννά ἐν τοῖς Ὑψίστοις τῷ ἐλθόντι σῶσαι ἐκ πλάνης ἅπαν τὸ γένος ἡμῶν», λέγει ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Κύριε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Ἅγιοι Σεβαστοὶ Πατέρες καί ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς πάντας συνήγαγεν εἰς αὐτόν τοῦτον τὸν τόπον τοῦ σταυρικοῦ πάθους καί τῆς τριημέρου ταφῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, δηλονότι εἰς τὸν Πανίερὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ὡς ἄλλοι παῖδες ἀνευφημήσαμεν μετὰ βαίων καί κλάδων τὸν αἶνον: «Ὡσαννά ἐν τοῖς Ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου».

Ὦντως σήμερον ἦλθεν ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν Ἱερουσαλήμ ὁ συνάναρχος καί συναΐδιος Υἱός καί Λόγος τοῦ θεοῦ Πατρός, διὰ νὰ σώσῃ τὸ ἀνθρώπινον ἡμῶν γένος ἐκ τῆς πλάνης τοῦ διαβόλου.

Καί λέγομεν σήμερον, διότι ὁ Χριστός ὁ Υἱός τοῦ θεοῦ εἶναι «ὁ ὢν καί ὁ ἦν καί ὁ ἐρχόμενος» ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής, (Ἀποκ. 1,4). Τὴν ἐμπειρίαν ταύτην ζῶμεν ἐντός τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς συμμετοχῆς μας ἐν τῷ μυστικῷ σώματι τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

«Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγε», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός «καί πάντες αἶροντες τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, ἀναβοῶμεν Υἱέ Δαυΐδ, σπεῦσον σῶσον οὓς ἔπλασας, εὐλογημένε Ἰησοῦ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐλήλυθας. ὅπως γινώμεν τὴν δόξαν σου». Ἡ δέ δόξα Αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ Ἀνάστασις Αὐτοῦ κατὰ τὴν ἰδίαν Αὐτοῦ ὁμολογίαν: «Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καί ἡ ζωή. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται καί πᾶς ὁ ζῶν καί πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα», (Ἰωάν. 11, 25-26).

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς, τουτέστιν εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς δόξης καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ μᾶς καλεῖ ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία διὰ τῆς Μεγάλης τῶν Νηστειῶν Ἑβδομάδος, δηλαδή τῆς Ἑβδομάδος τῶν παθῶν. Διό μετὰ τοῦ μελωδοῦ εἴπωμεν: «κολληθέντες τῷ Κυρίῳ, πάντα σπεύδοντι παθεῖν, ἔτοιμοι γενώμεθα πρὸς ἐμπαιγμόν, πρὸς ἐμπτυσμούς, πρὸς χλεύην, ὅπως τοῖς ἀχράντοις αὐτοῦ πάθουσιν συνδοξάσωμεν καί συναναστηθῶμεν πιστοί. Ἀμήν».

Ἀραβιστί δέ ὡς ἔπεται:
<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2014/04/13/4714>

Μετὰ τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμόν καί τὸν ἀσπασμόν τῆς χειρός τοῦ Μακαριωτάτου καί τὴν λῆψιν Ἱεροσολυμιτικῶν δώρων ὑπ' Αὐτοῦ, Ἱερεῖς καί προσκυνηταί δοξολογοῦντες τὸν θεὸν ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια, ἵνα ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἀρχίσωσι τὰς ἀκολουθίας τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

http://youtu.be/HWhTmP_No-M

http://youtu.be/nRqS_TUpVyA

http://youtu.be/G_uqbCYE9Aw

http://youtu.be/FxjxD9_kasg

